

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Διεύθυνση	Γεωργίου Ρούφου 58, 26225 Πάτρα
Τηλέφωνο	6932 412877
E-mail	denisealexandri@gmail.com
Ημ/νία γέννησης	10 Σεπτεμβρίου 1981
Τόπος γέννησης	Πάτρα
Οικογενειακή Κατάσταση	Άγαμη

ΣΠΟΥΔΕΣ

2014-2018	Φοιτήτρια Αρχιτεκτονικής Πανεπιστημίου Πατρών (επι πτυχίο). (Ενδεικτικά μαθήματα Αρχιτεκτονικού Σχεδιασμού Επιβλέπων καθηγητής Σπανομαρίδης Αθανάσιος Arc_060 "PRIMAROLIA" Χώρος Ιστορίας και Έρευνας στη Πάτρα. βαθμός εξαμήνου 10 Arc_070 Τοπία Πολιτισμού "Κρισαίο Πεδίο" βαθμός εξαμήνου 10 Arc_080 :Ο: Θυμός της γης" βαθμός εξαμήνου 10 Arc_ΕΣ_105 "Σχηματισμοί στο Τοπίο" βαθμός εξαμήνου 10)
2014	Πτυχίο Γραφικών Τεχνών, Εφαρμοσμένων Τεχνών.
2000	Απόφοιτος της Σχολής Ηλεκτρονικών Υπολογιστών Computer Practica.
1999	Απόφοιτος 3ου Γενικού Λύκειου Πατρών.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ (2019-2017)

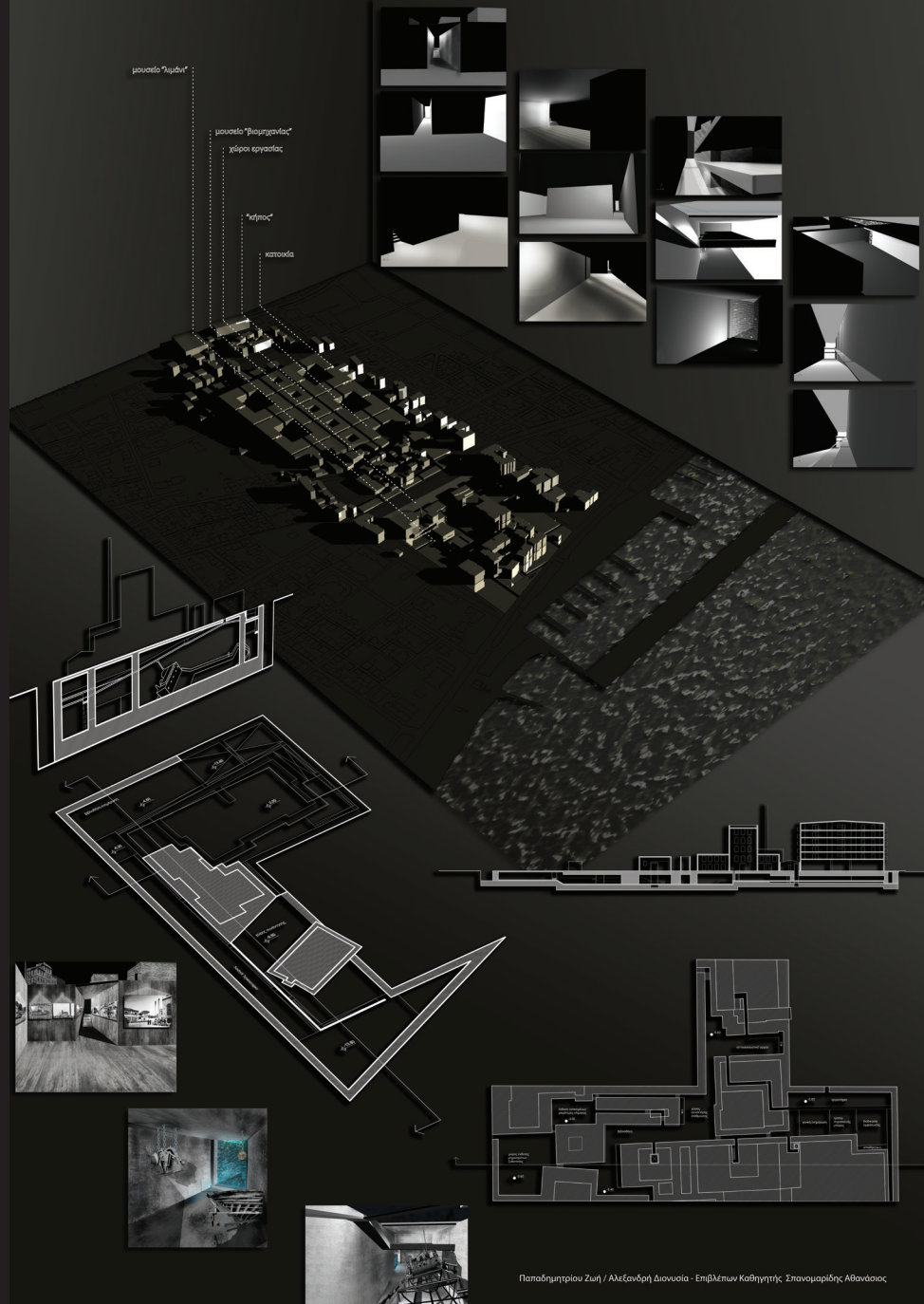
2019	Αρχιτέκτων στο γραφείο Σούλης Σπύρος και Branco Berlic
2018	Γραφιστικές εργασίες στο κατάστημα Digiland.
2017-2018	Γραφιστικές εργασίες (freelancing).

ΚΙΝΗΤΡΑ

Με βάση τα παραπάνω και όπως θα διαπιστώσατε, οι σπουδές μου ξεκίνησαν το 2014, ετών 33, μέσα από τη διαδικασία Πανελληνίων. Η αρχιτεκτονική για μένα ήταν πάντα ένα όνειρο που ήθελα να πραγματοποιήσω. Ξανά έδωσα πανελλήνιες με σκοπό να τα καταφέρω να μπω στο "κόσμο" αυτής της επιστήμης και ως εκ τούτου ότι έχει να κάνει με αυτήν, είναι πολύτιμο για μένα. Όσον αφορά το εργαστήριο στην Ερμούπολη της Σύρου, το ενδιαφέρον ήταν αρχικά, ότι έχοντας επισκεφτεί ξανά την πρωτεύσα των Κυκλάδων, με το μάτι του απλού περιηγητή, θα ήθελα να την ξανά δω όντας αρχιτέκτονας και εάν μπορούσα να συμβάλλω σε μία πρόταση μέσω του εργαστηρίου, θα ήταν ευχής έργο γιατί αφορά ένα νησί που είμαι συναισθηματικά δεμένη μαζί του. Τέλος θεωρώ ότι τα ανενεργά κελύφη, μπορούν να αποτελέσουν ένα κίνητρο, που έχει τη δυνατότητα να "παντρέψει" το παλιό με το κανιούργιο, έτσι ώστε να επαναπροσδιορίζεται η ανάγνωση του τόπου κοιτώντας το παρελθόν, αλλά με τα μάτια στο τώρα..

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων γαι το ενδιαφέρον εργαστήριο που θα πραγματοποιήσετε.

Με εκτίμηση Αλεξανδρή Διονυσία.

ARC_060

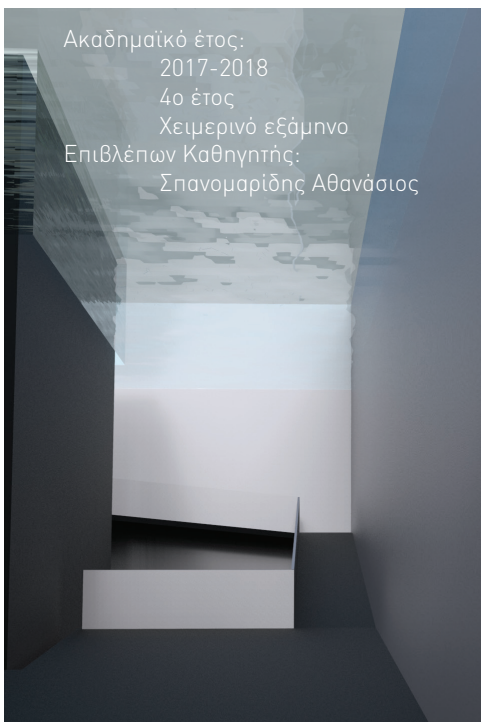
ΑΣΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ ΕΝ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ

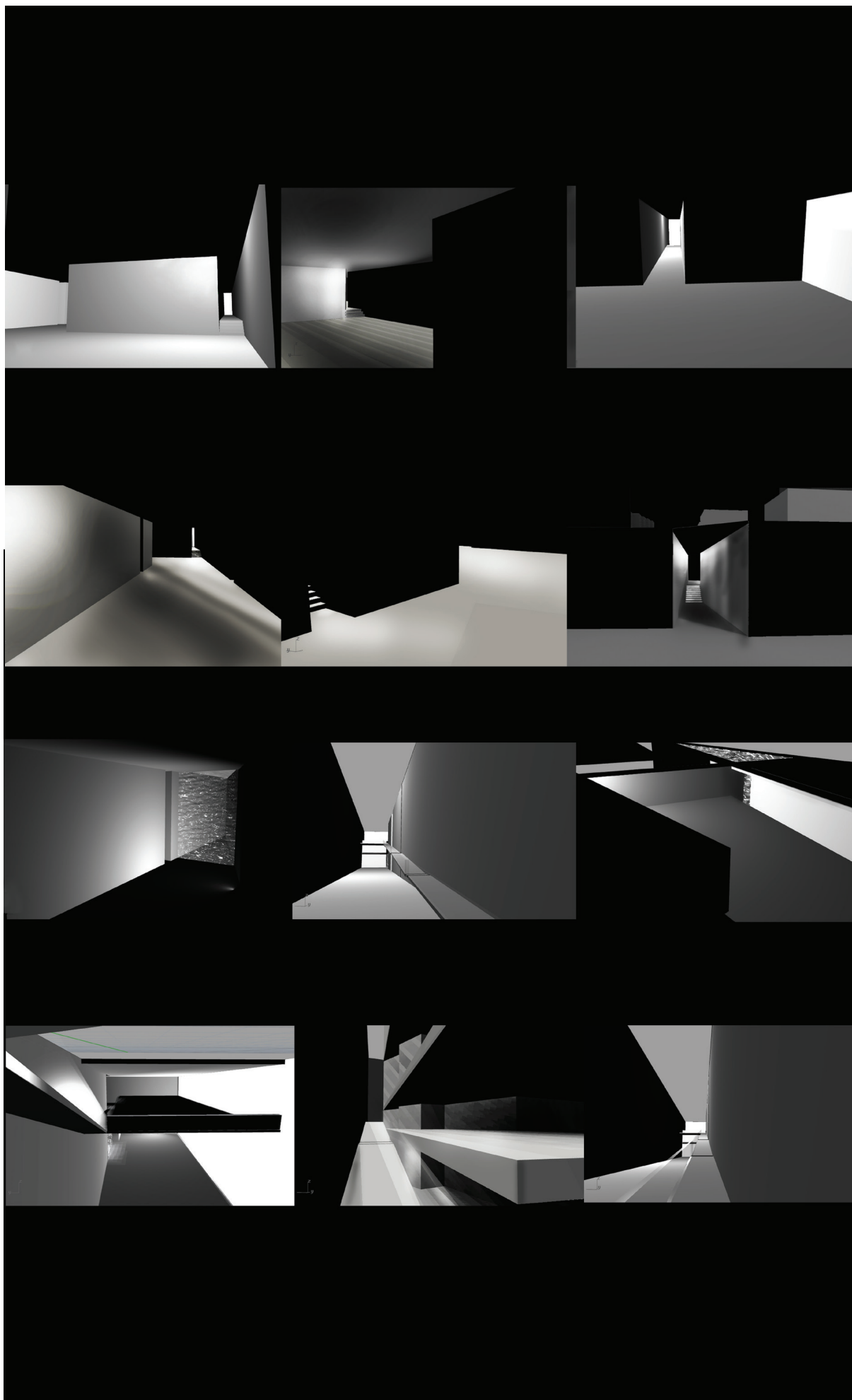
Το λιμάνι της Πάτρας αποτέλεσε στο παρελθόν πρωτεύοντα ρόλο στην οικονομική ζωή της σύγχρονης Ελλάδας. Η πόλη της «Μελαχρινής ανάσας», ως χώρος ιστορίας και έρευνας, για το εμπόριο στη Πάτρα, μας μιλάει για τα στοιχεία της εποχής στο διάστημα 1899-1900, όπου και εξήχθησαν 108.919 τόνοι σταφίδας. Το Αστικό τοπίο έρχεται να αποκαλύψει τις ποιότητες και εντάσεις που υπάρχουν σε λανθάνουσα μορφή, στη περιοχή μελέτης. Στόχος, ο σχεδιασμός ενός "χώρου", ικανού να εμφανίσει έναν σύγχρονο προβληματισμό όσον αφορά στην παρουσίαση, στην ενημέρωση και στην έρευνα της εμπορικής ιστορίας της πόλης. Το αστικό τοπίο αφηγείται, οι δημόσιοι χώροι και μη, αποκαλύπτουν και αναδεικνύουν πρωταρχικές δομές της πόλης, της ιστορίας του λιμανιού, αντιμέτωπες με τα σύγχρονα μεταλλασσόμενα προβλήματα.

Η «Άλλη» πόλη

Όλα ξεκίνησαν όταν ο κάναβος του Βούλγαρη έπεσε πάνω στην πόλη. Σκοπός του η ένωση της εθνικής οδού με το λιμάνι, αφήνοντας όμως τα ίχνη της παλιάς πόλης να τον διαμορφώσουν. Υπό την επήρεια του, ο κάναβος πήρε της προδιαγραφές του σχεδίου της «νέας πόλης». Όλοι οι δρόμοι πια, οδηγούν στην θάλασσα και ο σιδηροδρομικός σταθμός δεν είναι πια ένα σύνορο. Τα υπάρχοντα κτίρια τρυπούν τον κάναβο και η πόλη αναπτύσσεται μέσα σε αυτόν τον ιστό. Τα αποτυπώματα που είχε αφήσει ο κήπος αναβιώνονται στο εσωτερικό της πόλης, αλλάζοντας την εμπειρία των κατοίκων, σε μια αισθησιακή ανάμνηση της παλιάς Πάτρας. Η θάλασσα παρέσυρε στο πέρασμα της το κάναβο τονίζοντας την κλίση του. Το νερό εισήλθε στις σκοτεινές υπόγειες στοές του μουσείου και τα κουφάρια παιδιών εμπορικών πλοίων βρήκαν καταφύγιο σε αυτές. Η βιομηχανία άφησε τα ίχνη της στο μουσείο, διαμορφώνοντας το εσωτερικό του. Τα θεμέλια τους οργάνωσαν μια μυστηριακή - σταδιακή ανακάλυψη και βιωματική εμπειρία στην ζυθοποιία του 19ου αιώνα. Πρόκειται για μια άλλη πόλη βασισμένη στην μνήμη της παλιάς και στις προοπτικές της νέας..

Ακαδημαϊκό έτος:
2017-2018
4ο έτος
Χειμερινό εξάμηνο
Επιβλέπων Καθηγητής:
Σπανομαρίδης Αθανάσιος

ARC_070

Δελφικό τοπίο, ως πεδίο παρατήρησης και ερμηνείας, ως τόπος, ως οικοσύστημα και πολυδιάστατο σημείο αναφοράς, μία αλήθεια πολιτισμού και όριο κάθε δημιουργικής πράξης. Μία έκταση που αρχίζει από τον αρχαιολογικό χώρο των Δελφών και καταλήγει στην Ιτέα. Στην κοιλάδα που καταλαμβάνει τη μισή του έκταση, κυλούσαν οι ποταμοί Πλείστος και Ύλαιθος, αλλά το μεγαλύτερο μέρος καλυπτόταν και καλύπτεται από ελαιώνες. Στόχος η δημιουργία σύνθετων “βιώσιμων” καταστάσεων που συμβάλουν καθοριστικά στη σύνταξη ενός νέου Τοπίου, με μια σύγχρονη αρχιτεκτονική επέμβαση, σ’ ένα τόπο οριακό, όπου το φυσικό υπόβαθρο και οι ιστορικές εγγραφές συνδέονται. Μία στρατηγική “κατοίκησης” εστιάζοντας στα στοιχεία εκείνα που το χαρακτηρίζουν, ιστορικές μνήμες, λειτουργίες, δυναμικές που συγκροτούν τη ταυτότητά του. Πρόταση που καθορίζει τη σχέση πολιτισμού και τοπίου.

Λειτουργώντας γεωμετρικά και γλυπτικά, αναγνωρίζουμε και αποκαλύπτουμε πρωταρχικές αξίες, βασισμένοι στη τεχνική του γλύπτη, επιλέγοντας την κατάλληλη λατύπη, το κομμάτι εκείνο που έχει τη δυνατότητα να ενσαρκώσει το πρόσωπο που έχουμε συλλάβει. Πρόκειται για μία άλλη τοπογραφία που ο εκάστοτε περιηγητής έρχεται να την ανακαλύψει και να του αποκαλύψει την ιστορία του τόπου από άλλη σκοπιά, αυτή του ρουδιστοφόρου ασβεστολιθικού βράχου, με την πορεία του, μέσα από ένα πέρασμα- φυσικό μουσείο να ολοκληρώνεται στην κατοίκηση – οικειοποίηση του τόπου.

Ακαδημαϊκό έτος:

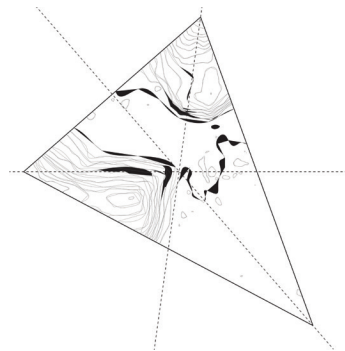
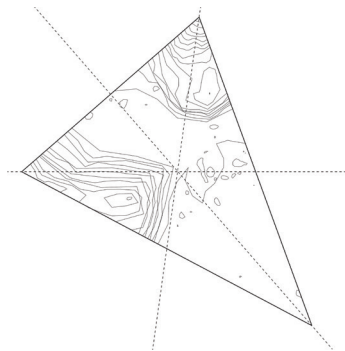
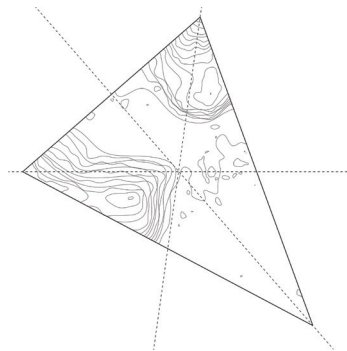
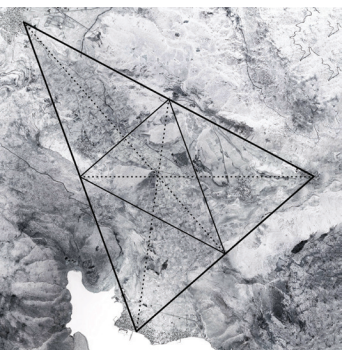
2017-2018

4ο έτος

Χειμερινό εξάμηνο

Επιβλέπων Καθηγητής:

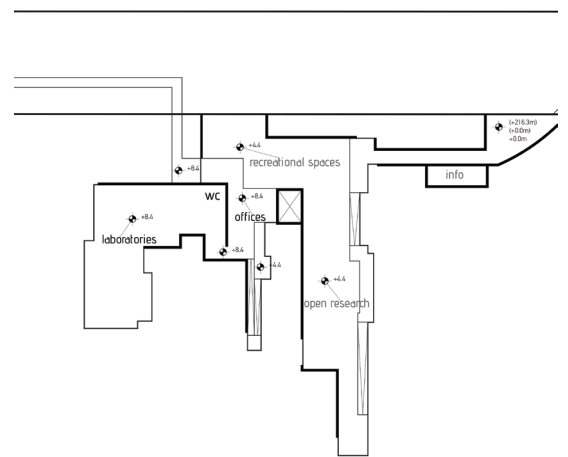
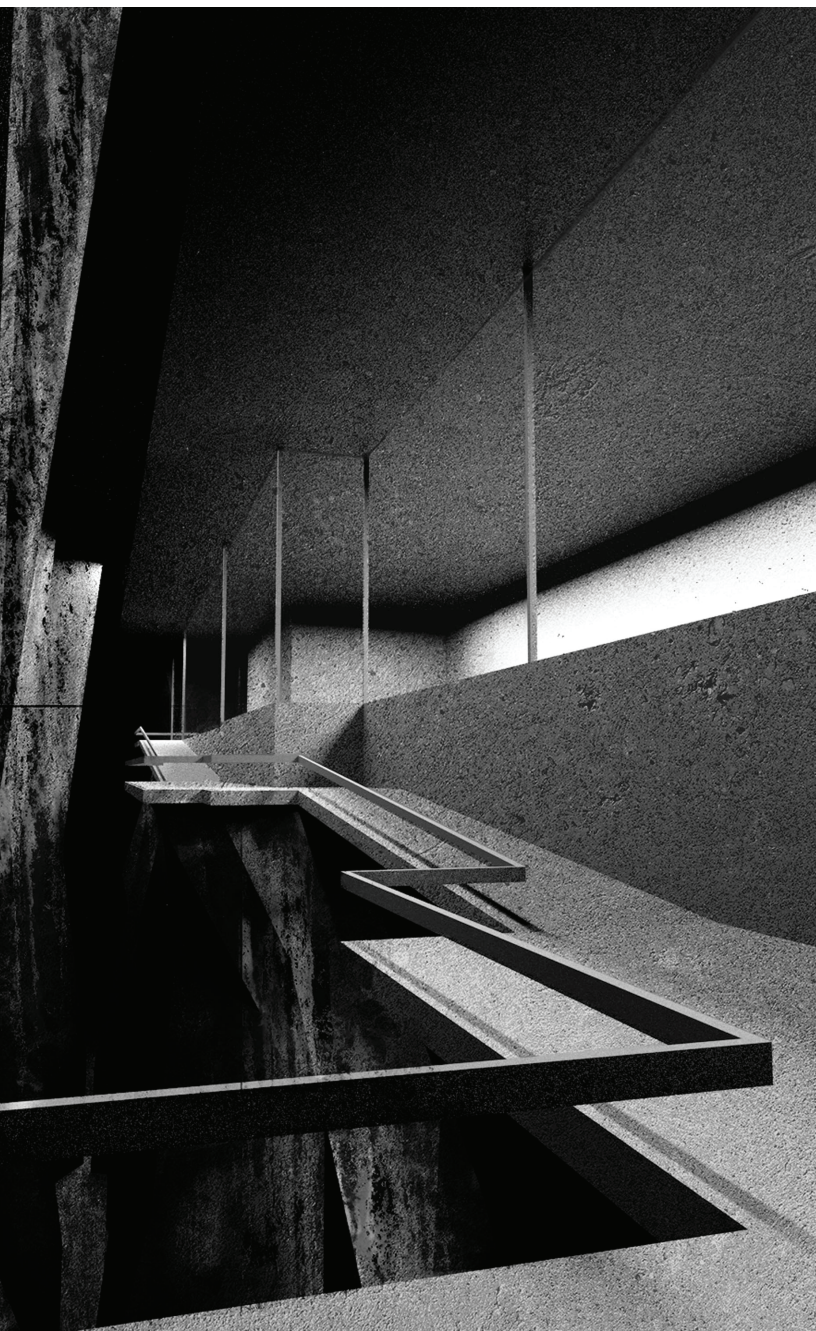
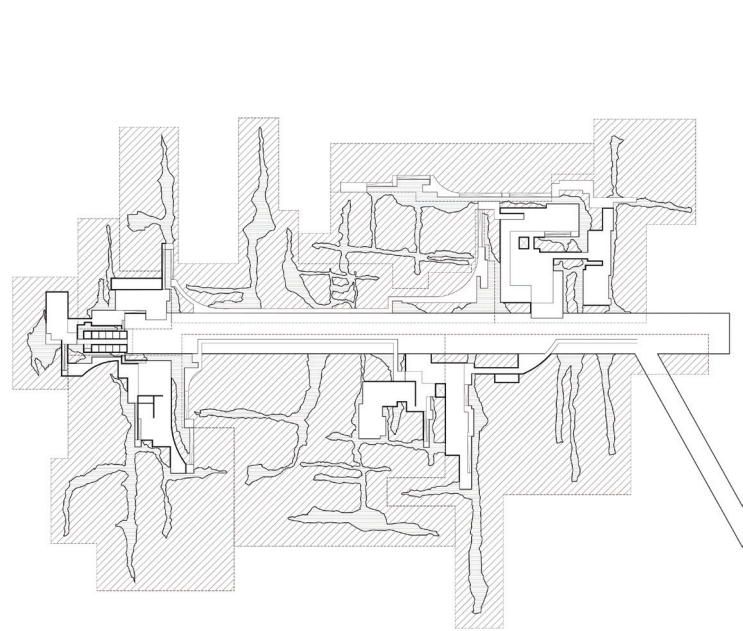
Σπανομαρίδης Αθανάσιος

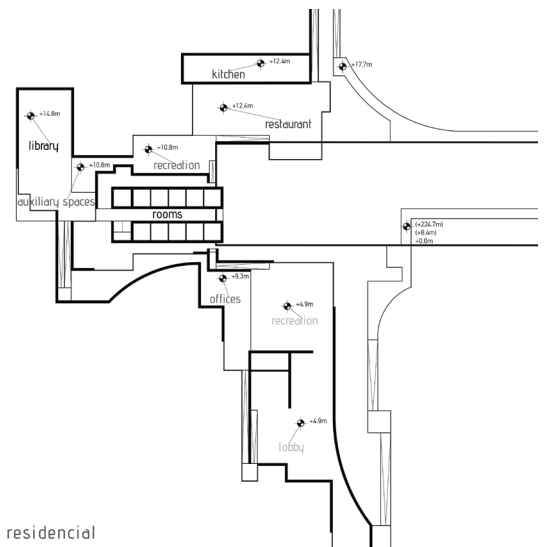
Τα Καβαφικά πρόσωπα στη γλυπτική

“Γλυπτό”: η απελευθέρωση του προσώπου που ενυπάρχει στη λατύπη

research area

residential

